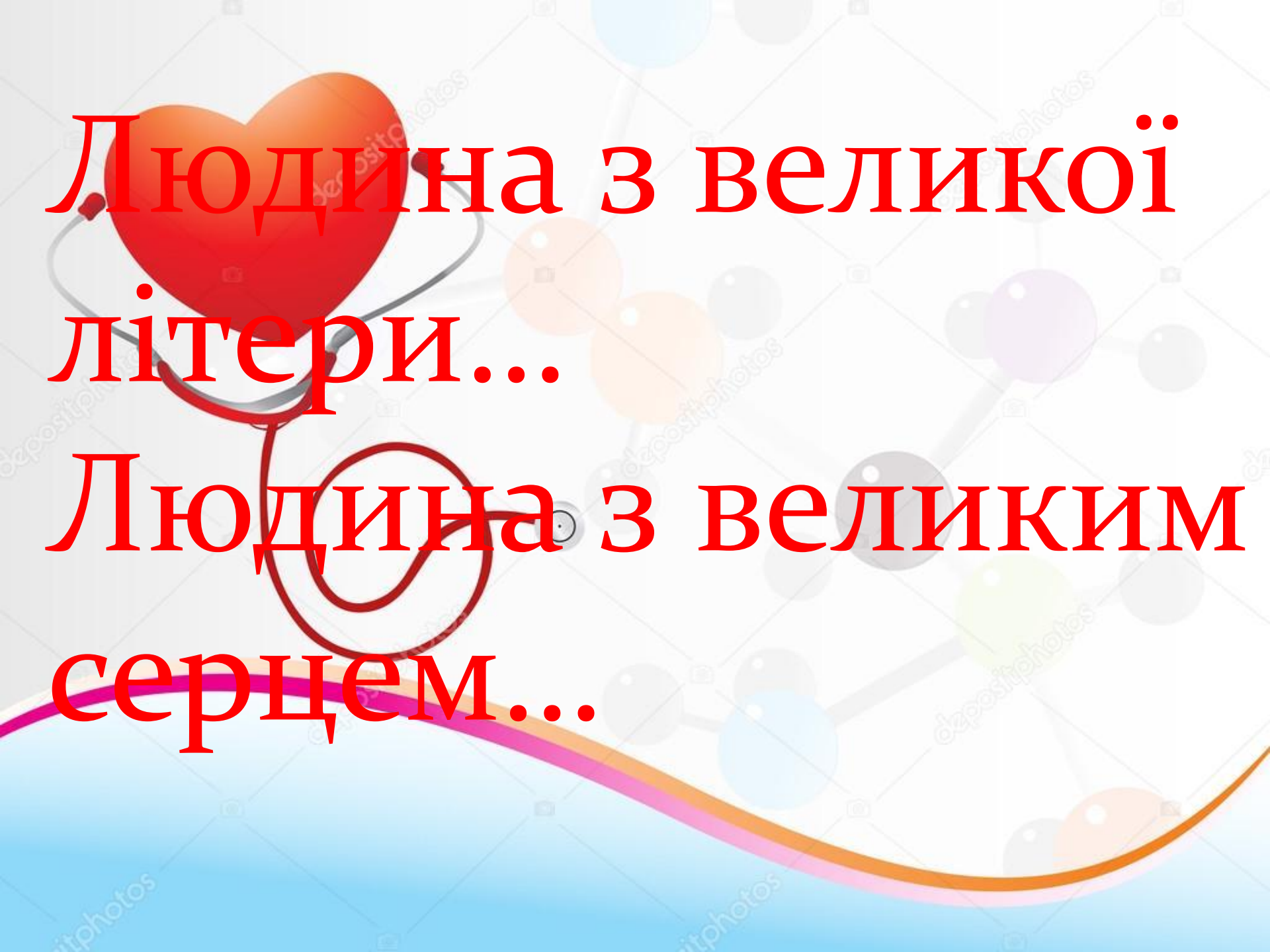
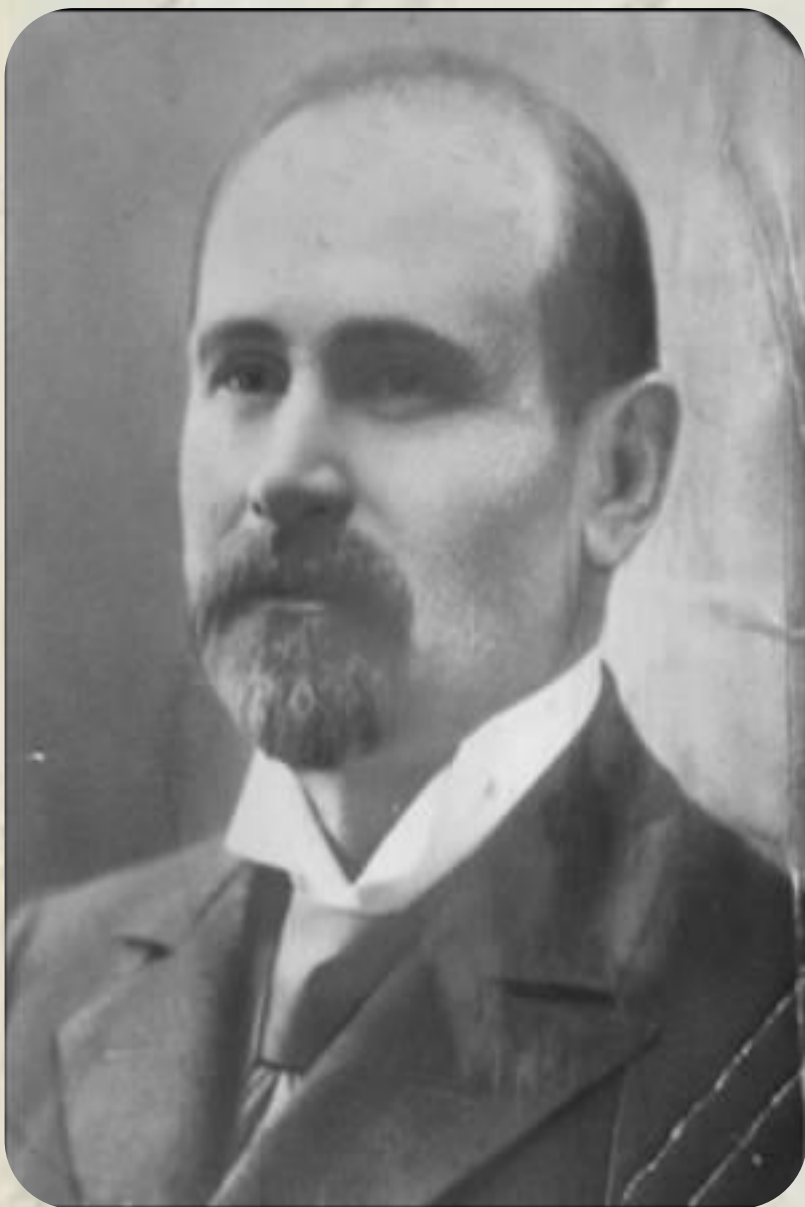

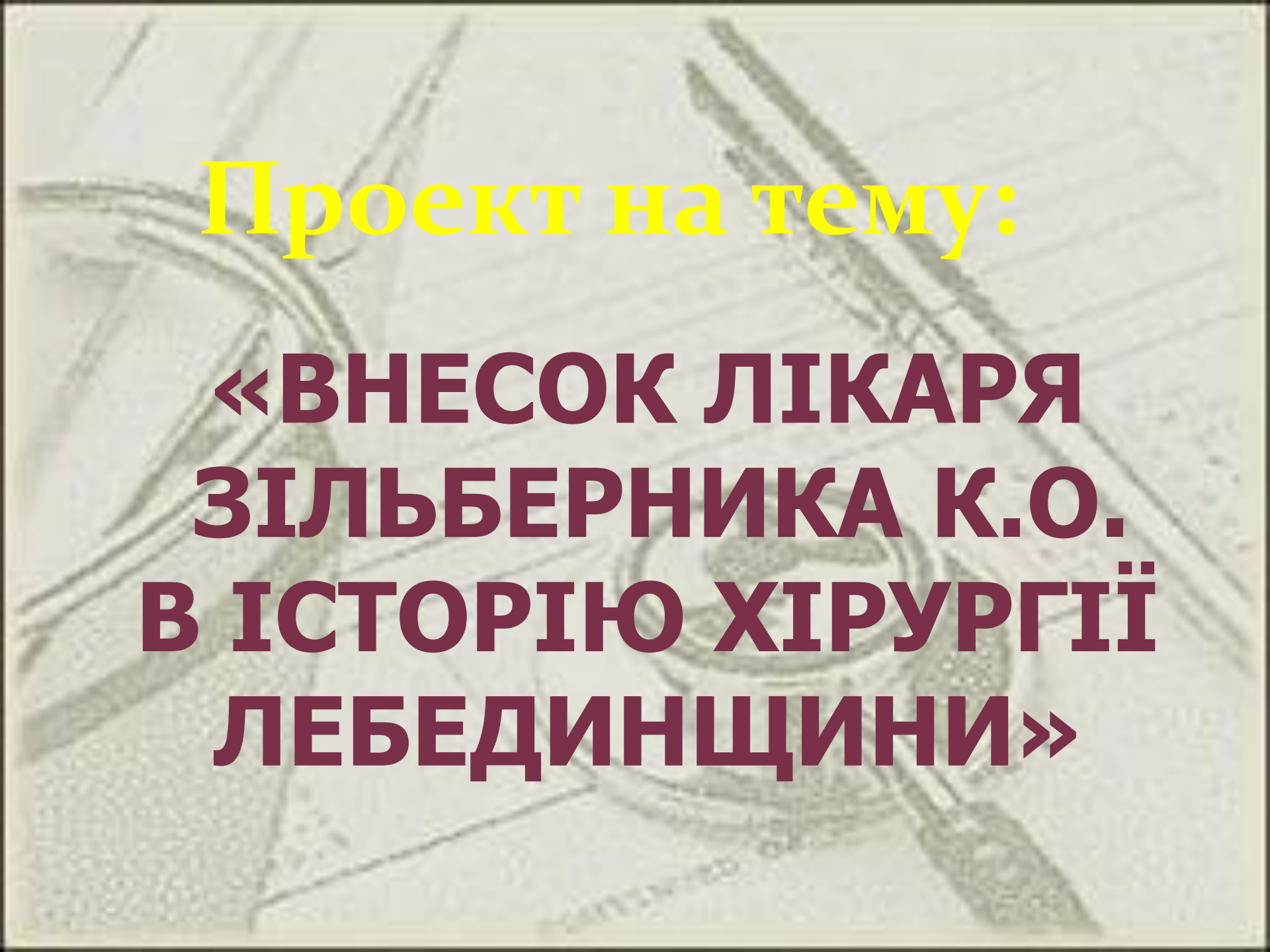

Людина з великої
літери...

Людина з великим
серцем....

*Зільберник
Костянтин
Олександрович
(Кадииш
Сендерович)*

Проект на тему:

**«ВНЕСОК ЛІКАРЯ
ЗІЛЬБЕРНИКА К.О.
В ІСТОРІЮ ХІРУРГІЇ
ЛЕБЕДИНЩИНИ»**

Мета проекту :

На прикладі життя першого почесного громадянина Лебедина Костянтина Олександровича Зільберника показати сенс буття людини, розтопити лід у закам'янілих серцях та закликати всіх розкрити своє серце на зустріч добру.

Допоможи іншому, і до тебе неодмінно посміхнеться світ. Життя – це любов.

А любов – це вічність...

Девіз великого лікаря , Зільберника К.О :

«Ми повинні дбати
про наближення
лікарської допомоги до
населення і про
поліпшення її тут,
на місці»

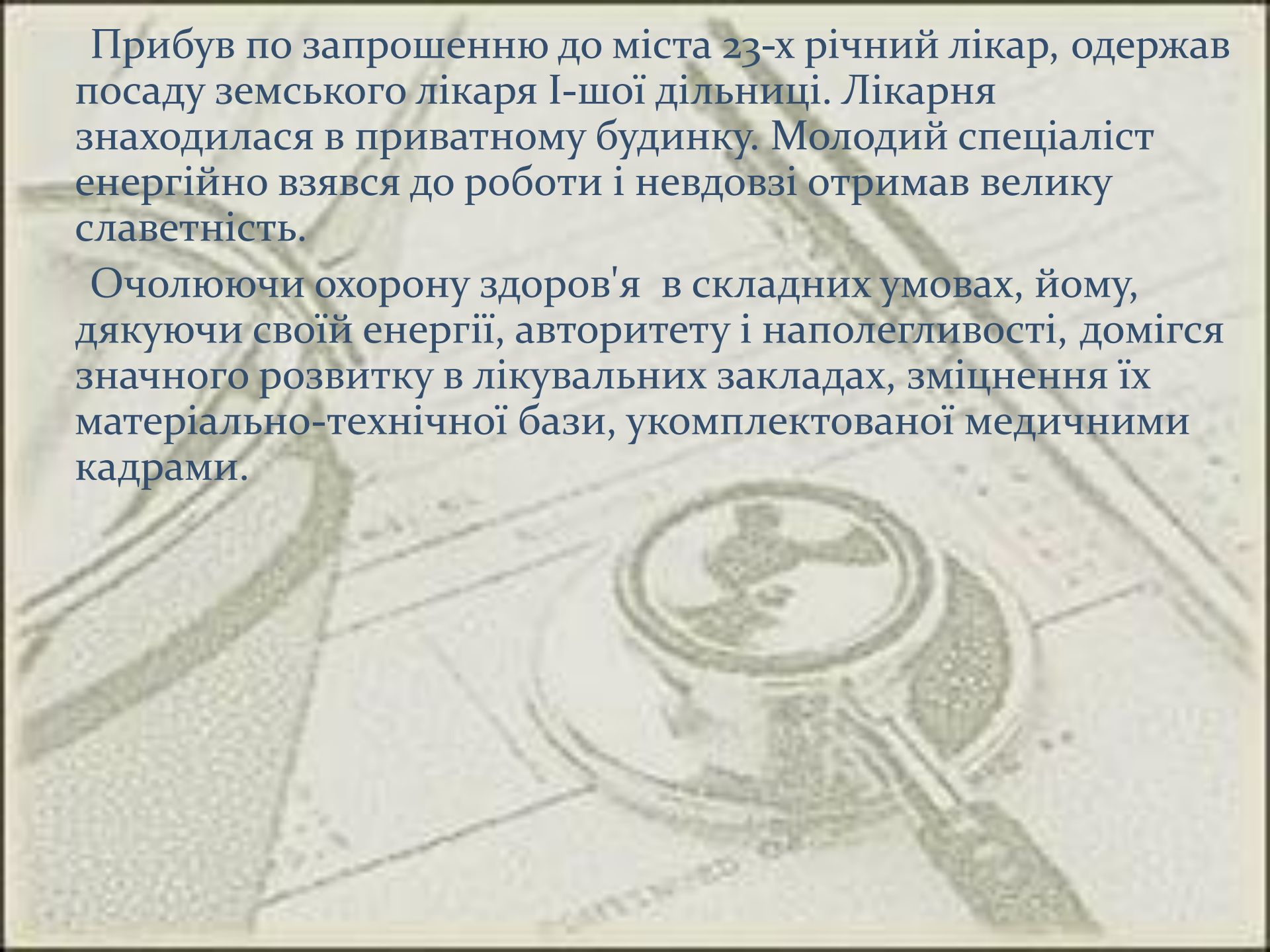
Зільберник Костянтин
Олександрович
народився 15(27)
грудня 1885 року в
місті Гродно, нині
Білорусь у єврейській
сім'ї. Вправний хірург,
терапевт, окуліст
перший почесний
громадянин Лебедина
(1913), колезький
радник, організатор
хірургічної допомоги і
охорони здоров'я.

Після закінчення Харківського університету в 1878 році змінив престарілого М.П. Одарченка, який, за свідченнями тодішніх жителів, більше турбувався про своє збагачення та примноження земних наділів, ніж про здоров'я простих трудівників, а лікував переважно ромашкою та бузиною.

Прибув по запрошенню до міста 23-х річний лікар, одержав посаду земського лікаря І-шої дільниці. Лікарня знаходилася в приватному будинку. Молодий спеціаліст енергійно взявся до роботи і невдовзі отримав велику славетність.

Очолюючи охорону здоров'я в складних умовах, йому, дякуючи своїй енергії, авторитету і наполегливості, домігся значного розвитку в лікувальних закладах, зміцнення їх матеріально-технічної бази, укомплектованої медичними кадрами.

- Середня кількість населення на сільській лікувальній дільниці уже в 1910 році складала 16,6 тисяч, тоді як в Сумському в'їзді – 29,6, а в середньому в Харківській губернії – 24,3 тисяч населення. Він чудово надавав хірургічну допомогу не тільки в Лебедині, а й в сільських дільничних лікарнях, а особливо у: Василівській, Штепівській, Ольшанській, Терновській та інших, що мало в цей період дуже важливе значення. Потрібно було перш за все привчити людей до лікарні та амбулаторії. Населення звернуло увагу на хірургічне лікування Зільберника і різко збільшуються звернення хворих для проведення різних оперативних втручань. В 1906 році кількість операцій в лікарні нараховувала 758, на початок 1910 року – 962, а в 1914 році – 1004. По об'єму і характеру операцій Лебединська лікарня була найкращою серед в'їзних лікарень губернії. За цей період маса складних операцій зросла до 80.

- Під керівництвом Зільберника у 1901 році було закладено фундамент першого лікарняного корпусу, у якому й по нині міститься хірургічне відділення рай лікарні. Уже через два роки воно вступило в дію і є першим на Сумщині хірургічним стаціонаром. . Костянтин Олександрович сам склав проект розміщення палат операційної та інших служб, активно допомагав будівельникам. Уперше в Лебедині тут було обладнано водопровід, каналізацію, рентгенкабінет. А ще через сім років спорудили нове інфекційне відділення.

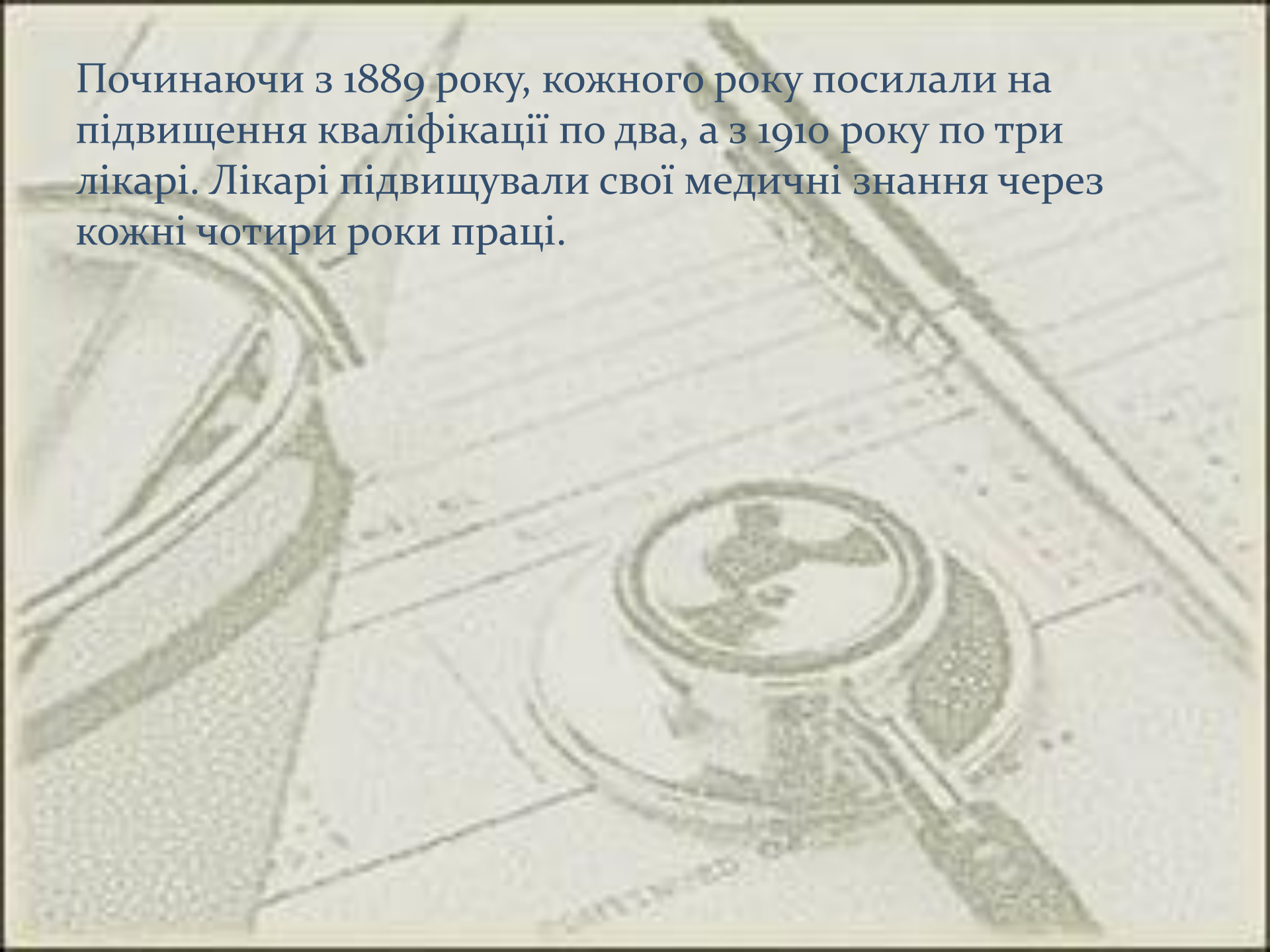

● Як керівник охорони здоров'я, К.О. Зільберник піклувався про медичних працівників, слідкував за їх працею, допомагав і підтримував у складних ситуаціях. На відзнаку заслуг Зільберника у справі охорони здоров'я людей земська управа присвоїла йому звання почесного громадянина міста. Він був першим у Лебедині, кого удостоїли такої честі.

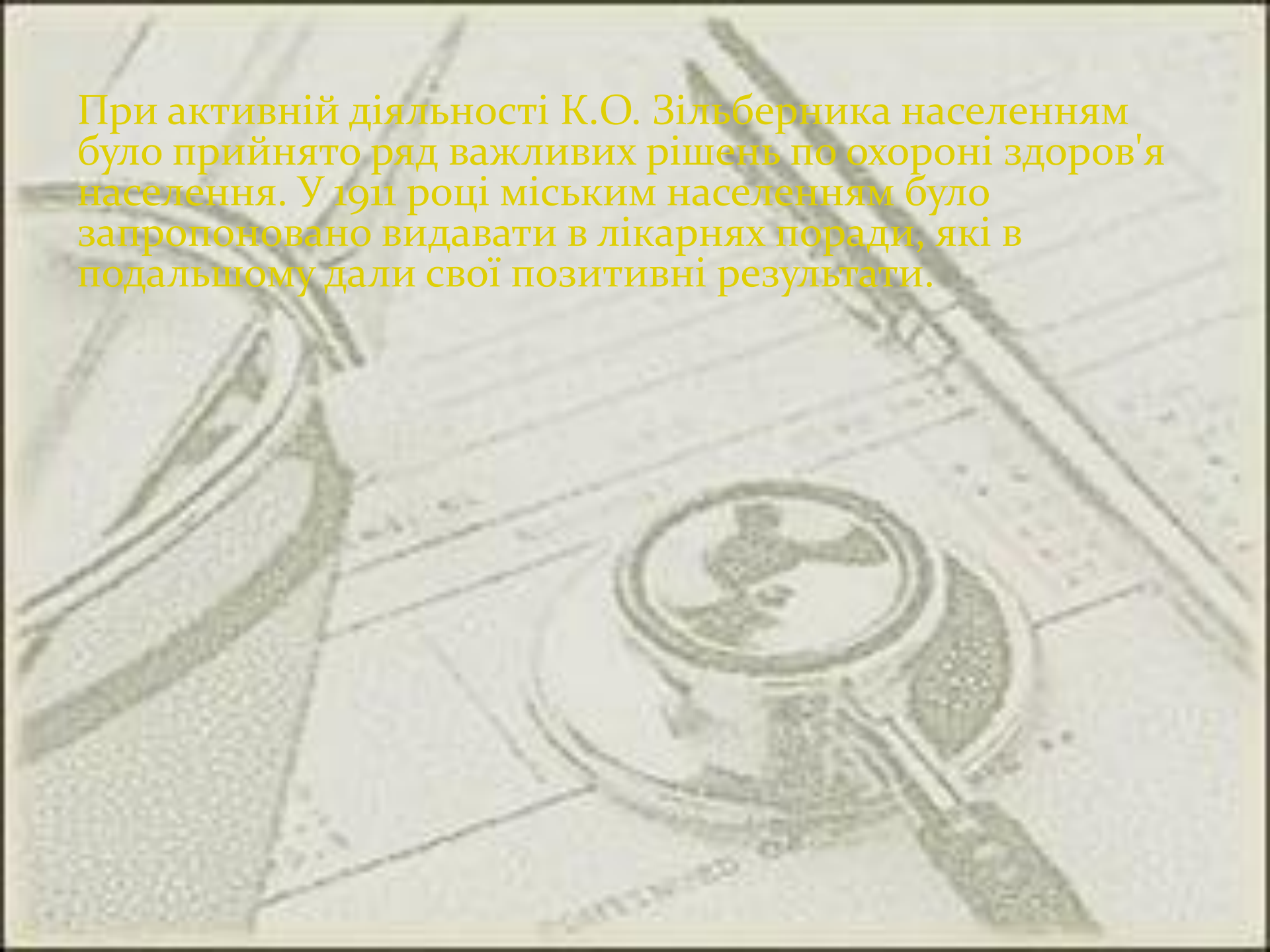
На зборах часто обговорювалися питання санітарного стану лікарні. У лікарні завжди був порядок і чистота, за що лікарю Зільбернику виносилася особлива подяка. У 1914 році на зборах вирішилося питання про закупівлю хірургічних інструментів за рахунок коштів населення.

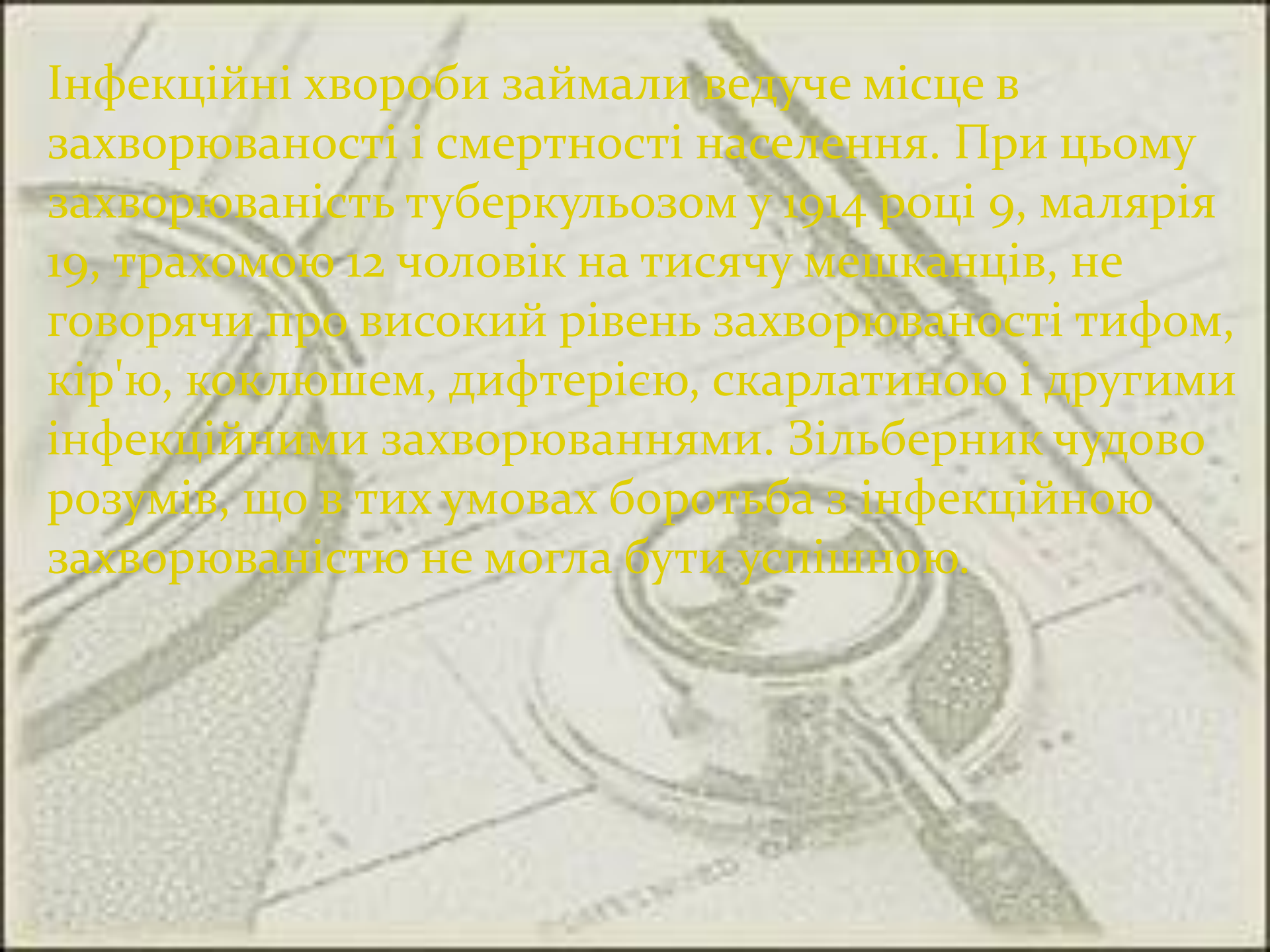
- Особливу увагу Зільберник приділяв підвищенню кваліфікації медичних кадрів. Завжди учився сам і вимагав цього ж і від інших. Йому, першому в цьому місті була вручена наукова командировка за кордон на 9 місяців у 1886 році. У Парижі він пройшов вдосконалення по хірургії, ознайомився з працею відомих хірургів, організацією хірургічного лікування і наданням медичної допомоги взагалі. В останні роки життя неодноразово отримував закордонні командировки.

Починаючи з 1889 року, кожного року посилали на підвищення кваліфікації по два, а з 1910 року по три лікарі. Лікарі підвищували свої медичні знання через кожні чотири роки праці.

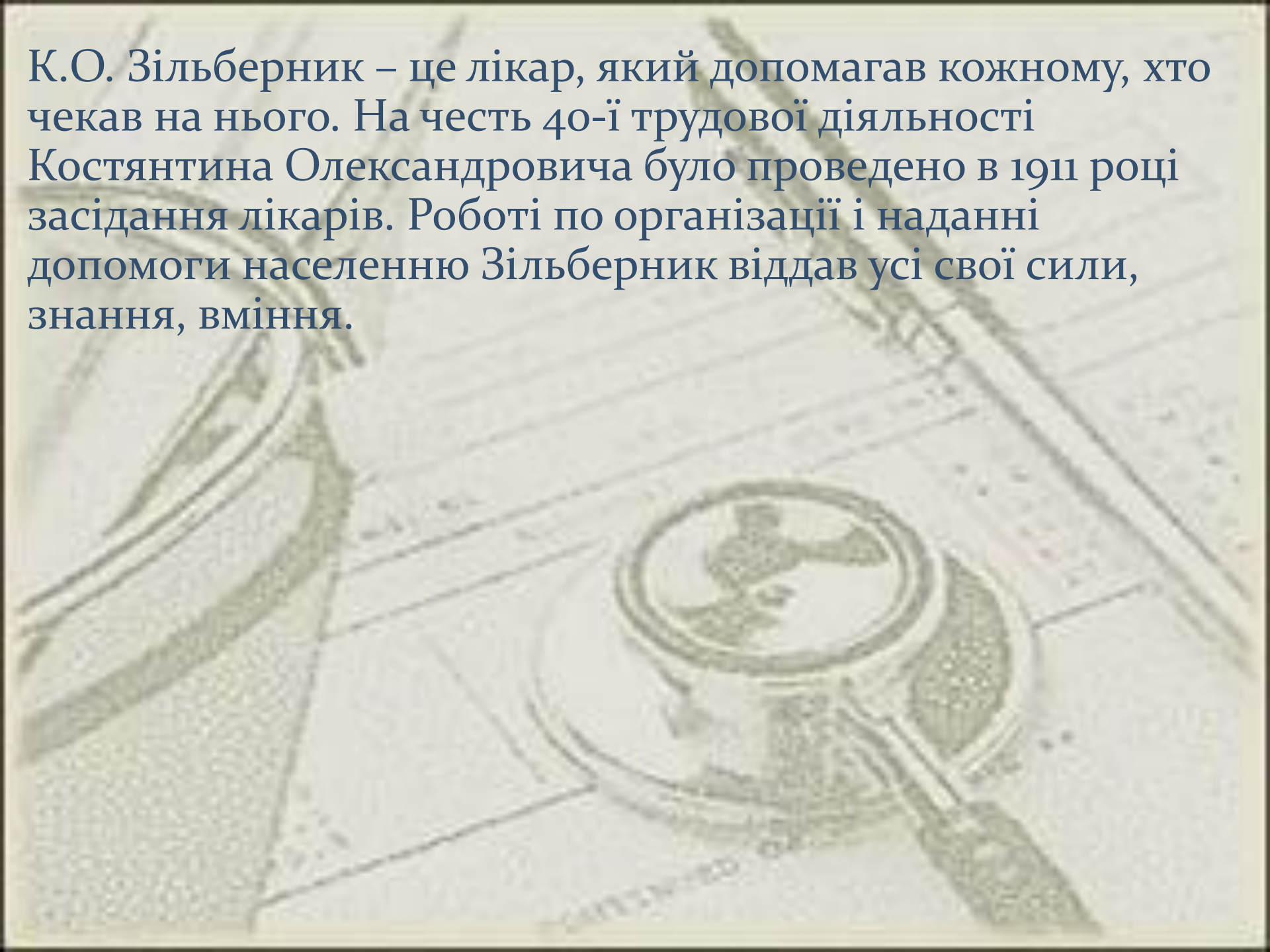
При активній діяльності К.О. Зільберника населенням було прийнято ряд важливих рішень по охороні здоров'я населення. У 1911 році міським населенням було запропоновано видавати в лікарнях поради, які в подальшому дали свої позитивні результати.

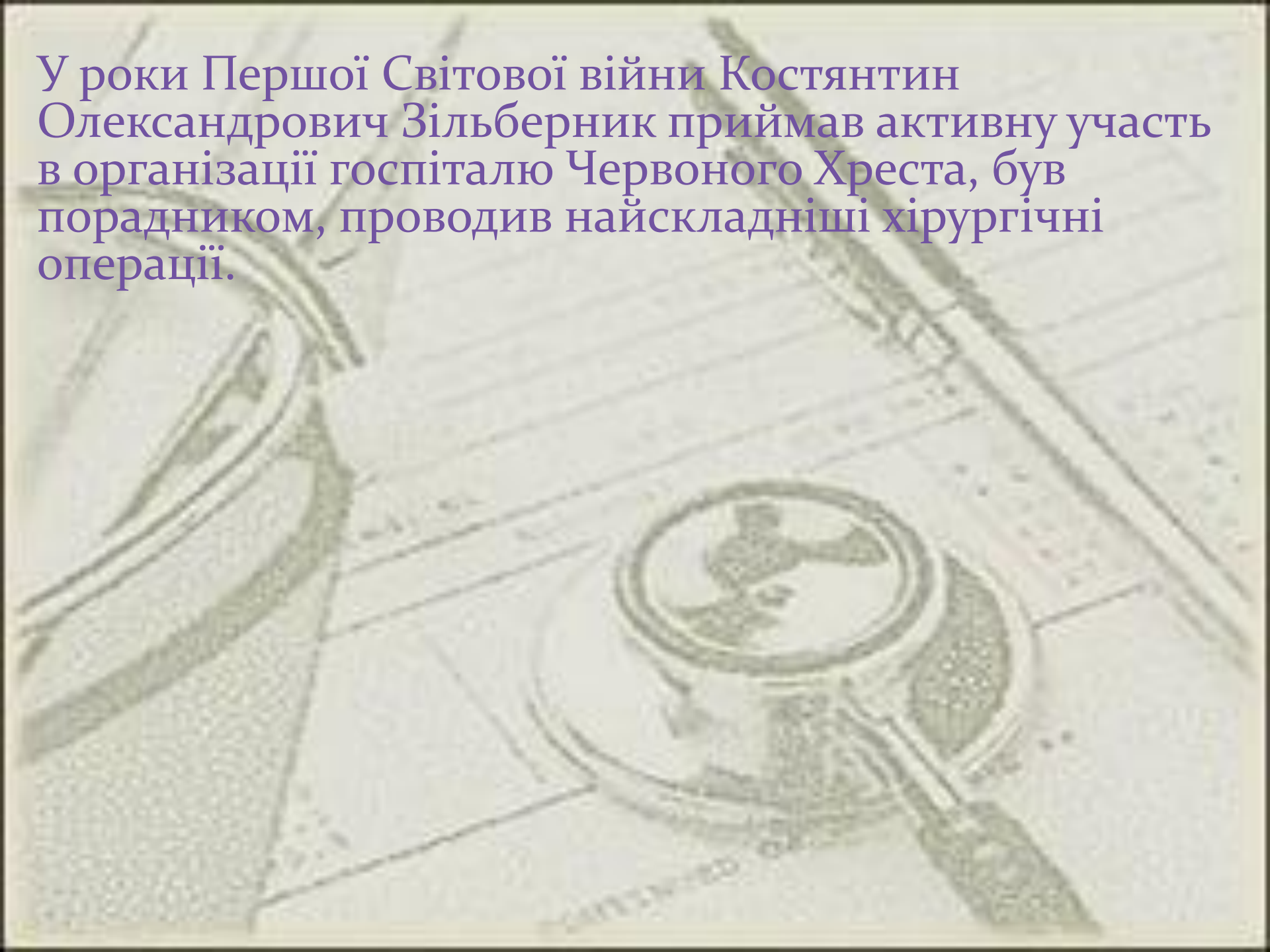

Інфекційні хвороби займали ведуче місце в захворюваності і смертності населення. При цьому захворюваність туберкульозом у 1914 році 9, малярія 19, трахомою 12 чоловік на тисячу мешканців, не говорячи про високий рівень захворюваності тифом, кір'ю, коклюшем, дифтерією, скарлатиною і другими інфекційними захворюваннями. Зільберник чудово розумів, що в тих умовах боротьба з інфекційною захворюваністю не могла бути успішною.

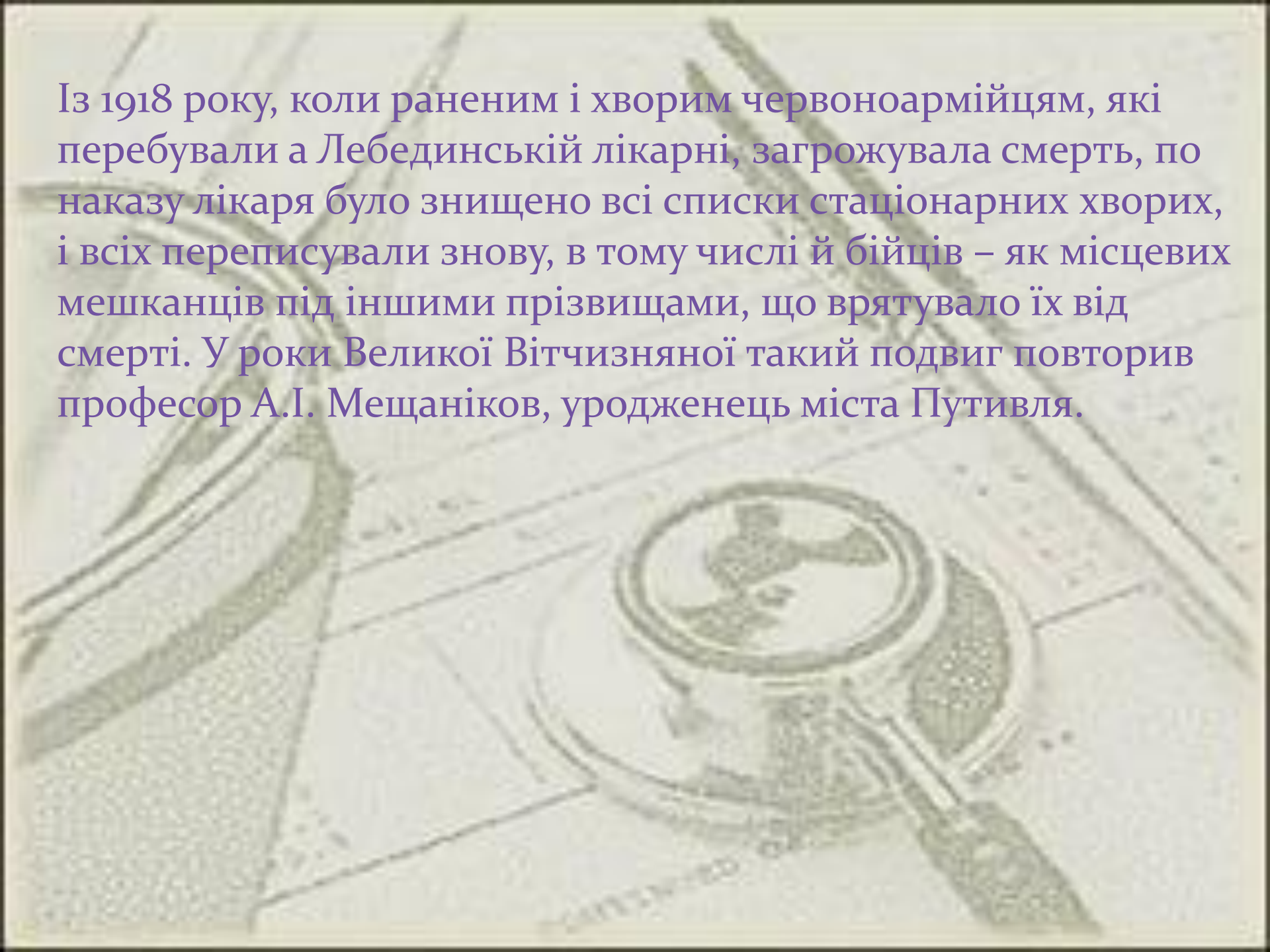
К.О. Зільберник – це лікар, який допомагав кожному, хто чекав на нього. На честь 40-ї трудової діяльності Костянтина Олександровича було проведено в 1911 році засідання лікарів. Роботі по організації і наданні допомоги населенню Зільберник віддавав усі свої сили, знання, вміння.

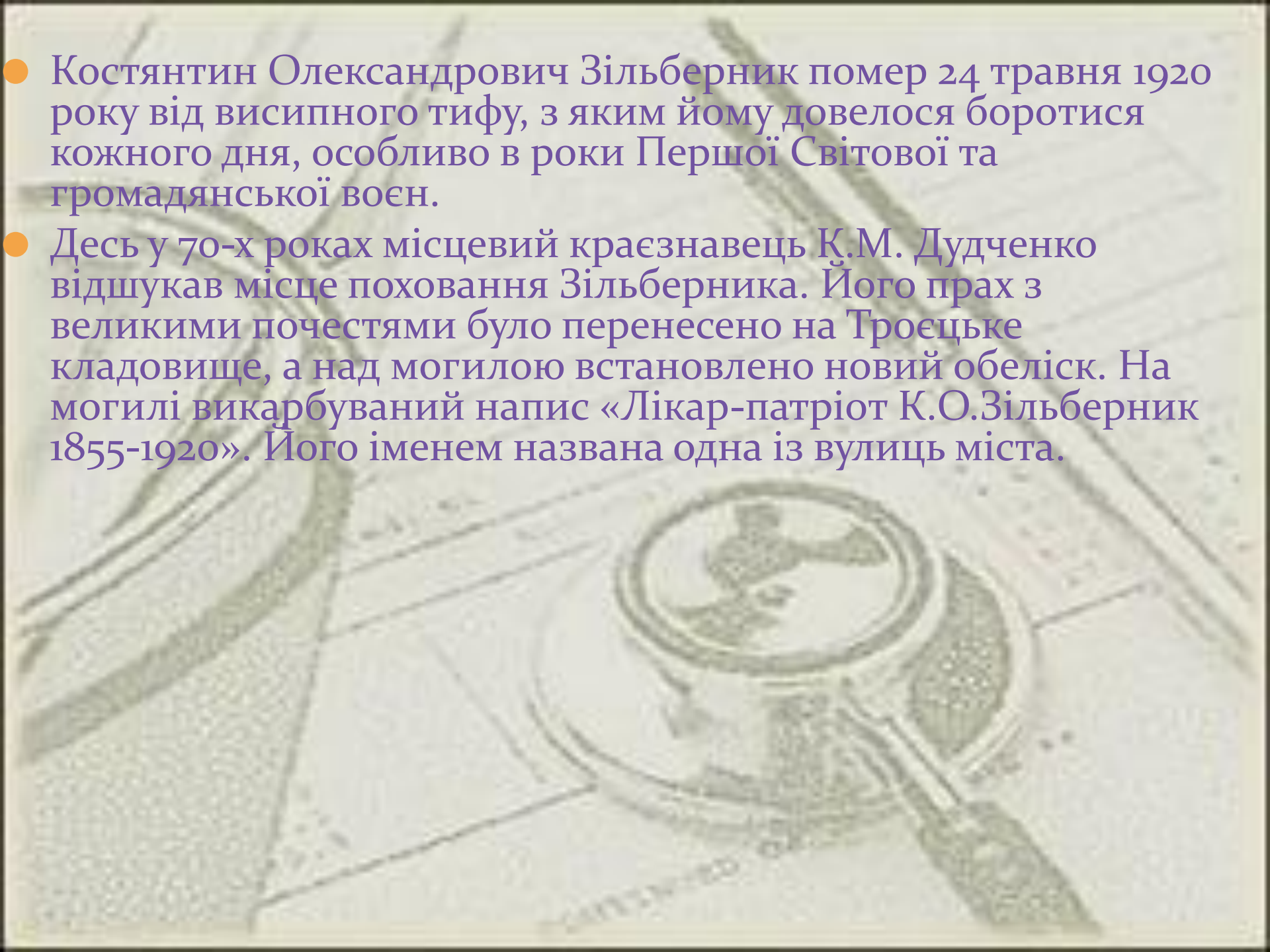
У роки Першої Світової війни Костянтин Олександрович Зільберник приймав активну участь в організації госпіталю Червоного Хреста, був радником, проводив найскладніші хірургічні операції.

Із 1918 року, коли раненим і хворим червоноармійцям, які перебували а Лебединській лікарні, загрожувала смерть, по наказу лікаря було знищено всі списки стаціонарних хворих, і всіх переписували знову, в тому числі й бійців – як місцевих мешканців під іншими прізвищами, що врятувало їх від смерті. У роки Великої Вітчизняної такий подвиг повторив професор А.І. Мещаніков, уродженець міста Путивля.

- Костянтин Олександрович Зільберник помер 24 травня 1920 року від висипного тифу, з яким йому довелося боротися кожного дня, особливо в роки Першої Світової та громадянської воєн.
- Десь у 70-х роках місцевий краєзнавець К.М. Дудченко відшукав місце поховання Зільберника. Його прах з великими почестями було перенесено на Троєцьке кладовище, а над могилою встановлено новий обеліск. На могилі викарбуваний напис «Лікар-патріот К.О.Зільберник 1855-1920». Його іменем названа одна із вулиць міста.

Десь у 70-х роках місцевий краєзнавець К.М. Дудченко відшукав місце поховання Зільберника. Його прах з великими почестями було перенесено на Троєцьке кладовище, а над могилою встановлено новий обеліск. На могилі викарбуваний напис «Лікар-патріот К.О. Зільберник 1855-1920». Його іменем названа одна із вулиць міста.

У Лебедині в зв'язку з його смертю був проголошений траур. Похований в Лебедині на єврейському кладовищі, що знаходилося неподалік від Троїцького, було встановлено обеліск з граніту. Віддати улюбленому лікарю останню шану прийшло більшість мешканців. Написи на вікнах свідчили про безмежну любов, вдячність і повагу до покійного народного лікаря. Восени 1941 року, коли наше місто окупували фашисти, вони, насамперед, з допомогою місцевих поліцаїв зібрали стариків-єретиків, які не змогли евакуюватися, і розстріляли їх, а потім розгромили і зрівняли з землею єврейське кладовище. (Тож у Лебедині є свій «Бабин Яр»).

- Костянтин Олександрович залишив після себе цілу плеяду здібних лікарів, чийі імена назавжди увійшли в історію розвитку районної медицини. Серед них був і доктор медичних наук, професор Харківського інституту ортопедії і травматології Микола Миколайович Милостанов. В останні роки свого життя він написав монографію про К. О. Зільберника.

**К. О.
Зільберник
з медичним
персоналом
біля входу в
хірургічне
відділення
1903 рік**

**На могилі є напис: "Лікар-патріот
К.А.Зільберник. 1855-1920".**

З метою увічнення пам'яті лікаря президія виконкому Лебединського повітової Ради постановив тоді: "Беручи до уваги 43-річну службу доктора медицини Зіл'берніка на користь пролетаріату і найбільшого населення міста Лебедин та повіту, перейменувати лікарню м.Лебедин в лікарню імені доктора К. А. Зільберник.

Відзначаючи великі заслуги К.А.
Зільберніка в охороні здоров'я
населення, у повітовій лікарні в 1913 р.
була заснована лікарняне ліжко його
імені, прикріплений до неї відповідний
показчик, що зберігається нині в
Лебединському краєзнавчому музеї.

Здесь в период гражданской
войны врач Зильберник
Константин Александрович
оказывал медицинскую помощь
красноармейцам и партизанам.

ВИСНОВОК

Це була не проста людина. У нього була незвичайна доля. Він став прикладом моралі для всіх поколінь. Хоча він не настільки відомий, але він буде жити, поки живе пам'ять про нього.

Костянтин Олександрович був також бійцем, що не мав права на відступ, лишень уперед у бій за життя.

К. О. Зільберник був завжди уважний до хворих, виключно людяний, енергійний і здібний лікар. З усього повіту йшли до нього люди, і кожен одержував потрібну допомогу, пораду. Він був лікарем за покликанням, за переконанням, із тої когорти талановитих чудодійників, від короткого спілкування з якими, від самого голосу хворі почувалися наполовину здоровішими. Кажуть, що з єдиного погляду на пацієнта він безпомилково визначав діагноз.

І оті короткі миті, коли смерть відступала, були часом його тріумфу і величі. Хоча кожного разу доводилося вести нерівну боротьбу і постійно йти на межі двох світів, а часом бачити вічність

А одного разу К.О.Зільберник просто не повернувся. Але не зник. Він і досі живий у пам'яті вдячних нащадків. Його гордий і трішки іронічний образ, створений художником, наче промовляє: «Я рятував людей, але насправді вони врятували мене від забуття. Моє життя — прекрасний акорд у безсмертній пісні людського роду».

Це була не проста людина. У нього була незвичайна доля. Він став прикладом моралі для всіх поколінь. Хоча він не настільки відомий, але він буде жити, поки живе пам'ять про нього.

A technical drawing of a mechanical part, possibly a valve or a pump component, is shown in the background. The drawing includes a circular feature with a central opening, a curved line, and various other mechanical details. The text "Дякую за увагу" is overlaid on the drawing in a green, serif font.

Дякую за увагу